

РЕШЕНИЕ

№ 986

гр. София, 17.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 72 СЪСТАВ, в публично заседание на петнадесети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Б. СТ. Ш. СТАВРУ

при участието на секретаря Ю. АСП. ИВАНОВА
като разгледа докладваното от Б. СТ. Ш. СТАВРУ Гражданско дело № 20231110120590 по описа за 2023 година

Ищецът Н. В. М., ЕГН *****, е предявил срещу ЗК „.....“ АД, ЕИК, иск с правно основание чл.432, ал.1 КЗ за заплащане на сумата от 50 лева, частична претенция от 2 724.93 лева, обезщетение за имуществени вреди - щети върху собствения му лек автомобил марка „Сузуки“, модел „Сплаш“, с рег. №, причинени при ПТП настъпило на 6.2.2023 г., около 16:20 ч. в гр. София, на“ по вина на водача на МПС „Дачия Докер“, с рег. №, чиято гражданска отговорност била застрахована при ответника, ведно със законната лихва върху сумата, считано от предявяване на иска - 20.04.2023 год., до окончателното й заплащане. Ищецът твърди, че на посочените ден и час управлявайки автомобила си, се движел по“ с посока от бул. „България“ към ул. „Ралевица“, като пред него се движел л.а. „Дачия Докер“, рег. № След като ищецът преминал кръстовището с ул. „Ралевица“, водачът на л.а. „Дачия Докер“, рег. № спрял, в следствие на което ищецът също спрял на безопасно разстояние, но водачът на л.а. „Дачия Докер“ внезапно потеглил рязко назад и ударил автомобила на ищеца. За настъпилото ПТП бил съставен констативен протокол. В описа било посочено, че увредените детайли са както следва – предна броня, решетка, радиатор, декоративна решетка броня, горен носач предна броня, ляв фар, долен носач предна броня, лява напречна подпорна предна маска, радиатор, кондензатор и преден капак. Твърди се, че за л.а. „Дачия Докер“, рег. №, управляван при ПТП от М. Б. била сключена с ответника застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите със срок на действие – 9.9.2022 г. – 9.9.2023 г., т.е. към датата на ПТП на 6.2.2023 г. Твърди, че депозирал претенция до ответника, който му изплатил застрахователно обезщетение в размер на 1 475.87 лева, недостатъчно да покрие действителния размер на щетите. Моли да се осъди ответникът да му плати дължимото обезщетение и разноските за производството.

В срока по чл.131 от ГПК ответникът е депозирал писмен отговор, в който оспорва иска. Оспорва механизма на ПТП, твърди липса на вина на водача на л.а. „Дачия Докер“, рег. №, както и липса на причинна връзка между ПТП-то и вредите. Оспорва протокола за ПТП. Въвежда твърдение за наличието на случайно събитие. Сочи, че л.а. „Дачия Докер“, рег. № бил застрахован по застраховка „Каско“ при трето неучастващо по делото лице, което било уведомено за процесното ПТП, като бил посочен друг механизъм. Твърди съпричиняване. Оспорва размера на вредите и твърди претенцията да е завишена и че платеното от него обезщетение е съответно на щетите. Моли за отхвърляне на иска. Съдът като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Предмет на делото е иск с правно основание чл. 432, ал. 1 КЗ.

Уважаването на претенцията по чл. 432, ал. 1 КЗ предпоставя кумулативната наличност на следните обстоятелства: 1.предпоставките по чл.45, ал.1 от ЗЗД за вземане за непозволено увреждане срещу водач на МПС, които са: виновно и противоправно поведение на водача, в причинна връзка с което са произлезли вреди; вид и размер на вредите; вина – която се предполага съгласно чл.45, ал.2 от ЗЗД, като опровергаването на тази презумпция е в тежест на ответника. 2. наличие на договор за застраховка гражданска отговорност, сключен между ответника и виновния водач; реализиран в хода на действие на същия застрахователен риск. Безспорно е по делото, че на 6.2.2023 г. в гр. София настъпило ПТП между МПС марка „Сузуки“, модел „Сплаш“, с рег. №, МПС „Дачия Докер“, с рег. №, чиято гражданска отговорност била застрахована при ответника, който платил обезщетение в размер на 1475.87 лв. на увреденото лице.

От събраните по делото доказателства се изяснява, че ПТП настъпило при следния механизъм: лек автомобил Сузуки се движи по“ след лек автомобил Дачия, като след кръстовището с улица Ралевска автомобилите спират на пътното платно. Водачът на Дачията предприема маневра движение назад и реализира ПТП с автомобил Сузуки, удряйки го в предна част. Това се изяснява на първо място от двустранния протокол за ПТП, който се ползва с формална доказателствена сила и установява, че изявленията в него принадлежат на подписалите го лица. Съгласно чл. 123, ал.1, б.„б“ ЗДвП, ако между участниците в произшествието има съгласие относно обстоятелствата, свързани с него, те попълват своите данни в двустранен констативен протокол за пътнотранспортното произшествие. В протокола и двамата водачи са посочили, че ПТП е настъпило при тръгване назад на автомобил Дачия и удар в спрелия зад него автомобил Сузуки, като водачът на Дачията е признал вината си. Видно от заключението, причина за произшествието според вещото лице е извършването на маневрата движение назад на автомобил Дачия. При тези данни и липса на установени други обстоятелства следва извод, че водачът на автомобил Дачия е извършил противоправно деяние, изразяващо се в нарушение на чл. 40, ал.1 ЗДвП, според който преди да започне движение назад, водачът е длъжен да се убеди, че пътят зад превозното средство е свободен и че няма да създаде опасност или затруднения за останалите участници в движението. Така настъпилото произшествието е резултат само и единствено от действията на водача на Дачията, в който смисъл възражението на ответника

за липса на вина и съпричиняване е неоснователно. Не е налице случайно събитие, тъй като произшествието не е било непредотвратимо при съобразяване с останалите участници в движението и достатъчно упражнен контрол над МПС по време на движението.

По смисъла на чл. 51, ал. 2 от ЗЗД, съпричиняване е налице, когато с поведението си пострадалият е допринесъл за вредоносния резултат, като е създал условия или е улеснил настъпването на вредите. Приносът на пострадалия трябва да бъде конкретно установен, както и обстоятелството, че без приносът не би се стигнало до ПТП/уврежданията. В доказателствена тежест на въведения възраженият ответник е да установи по реда на чл. 154, ал. 1 ГПК фактите, на които основава същото. В случая по делото не се събраха доказателства, от които да се установява, че с поведението си водачът на увредения автомобил е допринесъл за настъпване на ПТП. Той е бил в спряно състояние и ПТП е настъпило без никакво негово участие, като не е можел и да го предотврати, както е можел виновният водач, ако се беше съобразил с останалите участници в движението.

От заключението на приетата по делото автотехническа експертиза се установява, че установените по МПС Сузуки увреждания са в причинно-следствена връзка с ПТП.

Искът е доказан по основание.

При съдебно предявена претенция за заплащане на застрахователно обезщетение съдът следва да определи застрахователното обезщетение по действителната стойност на вредата към момента на настъпване на застрахователното събитие, както предвижда чл. 400 КЗ. Обезщетението трябва да бъде равно на размера на вредата към деня на настъпване на застрахователното събитие, като не може да надвишава действителната /при пълна увреда/ или възстановителната /при частична увреда/ стойност на застрахованото имущество, т. е. стойността, срещу която вместо застрахованото имущество може да се купи друго със същото качество, съответно стойността, необходима за възстановяване на имуществото в същия вид, без прилагане на обезценка. Според заключението на автотехническата експертиза, стойността /на база средни пазарни цени/, необходима за възстановяване на увредения автомобил, е 3260.38 лв. С нея се съизмерява правото на ищеца на обезщетение. При приспадане на платените 1475.87 лв., дължими остават 1784.51 лв. Доколкото искът е предявен като частичен за 50 лв., то следва да се уважи в цялост, ведно със законната лихва от подаването на исковата молба.

По разноските:

При този изход на спора и съгласно чл. 78, ал. 1 ГПК, на ищеца следва да се присъдят в цялост направените разноски за държавна такса 50 лв., депозит в.л. 330 лв. и адвокатско възнаграждение 480 лв. Депозитът за заличения свидетел подлежи на връщане.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА ЗК „.....“ АД, ЕИК, седалище и адрес на управление гр. София, бул. Симеоновско шосе № 67А, ДА ЗАПЛАТИ НА Н. В. М., ЕГН *****, гр. София,, на основание чл. 432, ал. 1 КЗ, сумата от 50.00 лв., частичен иск от 2 724.93 лв.,

обезщетение за претърпени имуществени вреди изразяващи се в увреждане на МПС „Сузуки“, модел „Сплаш“, с рег. №, в следствие на ПТП настъпило на 6.2.2023 г. в гр. София по вина на водача на МПС „Дачия Докер“, с рег. №, чиято гражданска отговорност била застрахована при ответника, ведно със законната лихва върху сумата, считано от 20.04.2023 г. до окончателното ѝ изплащане, както и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата от 860.00 лв. разноси по делото.

Решението може да се обжалва пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____